

Executive Summary

กระบวนการผลิตปลาบดแห่นอบแห้งทodorobหัวไปมักใช้ระยะเวลาทำแห้งนานและสิ้นเปลืองพลังงาน จึงมีแนวคิดแก้ปัญหาในการปรับสภาพรากอ่อนแห้งด้วยตู้อบลมร้อน โดยเพิ่มอุณหภูมิและปรับเวลาในการทำแห้งให้เหมาะสม รวมทั้งศึกษาสภาพที่ใช้ตู้อบลมร้อนร่วมกับการให้ความร้อนด้วยไมโครเวฟเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำแห้ง ปัญหาหลักอีกประการหนึ่งที่ก่อมาเมื่อปั้นแม่บ้านเกษตรกรแม่ล้าสิงห์บุรีกำลังประสบอยู่ ได้แก่ การเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับปลาบดแห่นอบ และการประเมินอายุการเก็บรักษาของผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยมีแนวคิดในการเลือกใช้วัสดุบรรจุและภารบรรจุที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากแหล่งจำหน่ายวัสดุบรรจุที่ผู้ประกอบการสามารถซื้อได้ในราคาที่ไม่สูงเกินไป เหมาะสม โดยพิจารณาจากแหล่งจำหน่ายวัสดุบรรจุที่ผู้ประกอบการสามารถซื้อได้ในราคาน้ำเงิน ผ่านช่องโถน้ำและออกซิเจนได้ดีโดยใช้ร่วมกับการบรรจุแบบแอดทริกที่น่าจะเป็นทางเลือกที่ผู้ประกอบการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาปลาบดแห่นอบได้

งานวิจัยจึงศึกษาสภาพการอบแห้งที่เหมาะสมในการผลิตปลาบดแห่นอบแห้งโดยใช้ตู้อบลมร้อน ไมโครเวฟ และไมโครเวฟร่วมกับตู้อบลมร้อน เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุมที่ทำแห้งโดยใช้ตู้อบลมร้อนที่ อุณหภูมิ 45°C เป็นระยะเวลา 4 ชั่วโมง พบร้า ในกรณีของตู้อบลมร้อน เมื่ออุณหภูมิและเวลาเพิ่มขึ้น ตัวอย่างมีอัตราการระเหยน้ำเร็วขึ้น มีปริมาณความชื้นและปริมาณน้ำอิสระลดลง และมีสีเข้มกว่าตัวอย่างควบคุม ส่วนการใช้ไมโครเวฟที่กำลังวัตต์ 50 วัตต์ เวลา 6 นาที จะได้ตัวอย่างที่มีปริมาณความชื้นและปริมาณน้ำอิสระใกล้เคียงกับตัวอย่างควบคุม ส่วนสีของตัวอย่างที่ใช้ไมโครเวฟกำลังวัตต์ 30 วัตต์เวลา 6-8 นาที มีสีเหลืองอมน้ำตาลอ่อนซึ่งใกล้เคียงกับตัวอย่างควบคุมมากกว่าสีของตัวอย่างที่ทำแห้งด้วยกำลังวัตต์สูงกว่า ทั้งนี้การใช้ไมโครเวฟร่วมกับตู้อบลมร้อนสามารถลดระยะเวลาในการอบแห้งได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยสภาพการการทำแห้งที่เหมาะสมได้แก่ การใช้ไมโครเวฟกำลัง 30 วัตต์ เวลา 8 นาทีร่วมกับตู้อบลมร้อนอุณหภูมิ 45 องศาเซลเซียส เวลา 1 ชั่วโมง นำตัวอย่างที่ได้มาบรรจุในถุงพลาสติกโพลีไพรีลีนร่วมกับถุงดูดออกซิเจน และ/หรือถุงดูดความชื้น ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุม พบร้า ตัวอย่างทั้งหมดมีปริมาณความชื้น ปริมาณน้ำอิสระ และปริมาณ TBA เพิ่มมากขึ้น และความกรอบเปราะลดลงตามระยะเวลาการเก็บรักษา โดยตัวอย่างที่บรรจุในถุงพลาสติกร่วมกับถุงดูดออกซิเจนมีการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันน้อยที่สุด และตัวอย่างที่บรรจุในถุงพลาสติกร่วมกับถุงดูดความชื้นมีปริมาณความชื้นน้อยที่สุดและเนื้อสัมผัสมีความเหนียวแข็งน้อยที่สุด จึงเป็นทางเลือกในการยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ตัวอย่างยังคงมีปริมาณเจลลินทรีฟทั้งหมด รวมทั้งเยลล์และราอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเมื่อเก็บรักษาเป็นเวลาอย่างน้อย 60 วัน